

Sygn. akt I C 132/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim, I Wydział Cywilny

w składzie: **Przewodniczący: Sędzia SR Maciej Cezary Czubak**

Protokolant: st. sekr. sąd. Agata Skrzypczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2017r. w T. sprawy z powództwa (...) **1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą**

w G. ((...) 683)

przeciwko **A. K.** (P. (...))

o zapłatę

powództwo oddala.

Sygn. akt: I C 132/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. pozwem wniesionym w dniu 27 stycznia 2017 roku wniósł o zasądzenie od pozwanej A. K. kwoty 9 061,34 złotych z odsetkami liczonymi:

- ustawowymi od kwoty 6 153,48zł od dnia 25.10.2013r. do dnia 31.12.2015r.
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 6 153,48zł od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 479,04zł od dnia 24.01.2017r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi od kwoty 1268,33zł od dnia 25.10.2013r. do dnia 31.12.2015r.
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1268,33zł od dnia 1.01.2016r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 167,50zł od dnia 24.01.2017r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 838,72zł od dnia 24.01.2017r. do dnia zapłaty,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 154,27zł od dnia 24.01.2017r. do dnia zapłaty

i kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego (k. 3 i v.-pozew).

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana oraz (...) S.A. zawarli w dniu 14 lutego 2007r. umowę o kartę kredytową nr (...) oraz w dniu 24.03.2009r. umowę o kredyt gotówkowy nr (...). Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania. Roszczenie z umowy nr (...) stało się wymagalne 9 października 2012r. Roszczenie z umowy nr (...) stało się wymagalne 25 września 2012r. W dniu 4 stycznia 2013r. Bank (...) S.A. połączył się z (...) Bank S.A. w W.. Wskutek połączenia nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. jako banku przejmowanego na rzecz Banku (...) S.A. Na mocy umowy cesji z dnia 24 października 2013r. powód nabył zadłużenie pozwanej. O cesji wierzytelności pozwany

został poinformowany pisemnym zawiadomieniem z dnia 12.10.2016r., wzywającym również do dobrowolnej spłaty należności. Na zobowiązanie pozwanego w kwocie 9061,34 zł składa się: należność główna w kwocie 1268,33 zł tytułem niewykorzystanego limitu kredytowego z umowy o kartę kredytową, 167,50 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego, 154,27 zł tytułem odsetek za opóźnienie oraz 6153,48 zł tytułem niewykorzystanego limitu kredytowego z umowy o kredyt gotówkowy, 479,04 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez wierzyciela pierwotnego, 838,72 zł tytułem odsetek karnych. Pomimo wezwania do zapłaty pozwany nie uregulował zadłużenia (k.4-5- uzasadnienie pozwu).

Na rozprawie w dniu 27 lutego 2017r. pozwana A. K. wnosila o oddalenie powództwa i podniosła zarzut przedawnienia. Pozwana oświadczyła przy tym, że nie kwestionuje zawarcia umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej, jak też faktu nabycia wierzytelności wynikającej z tej ostatniej umowy przez stronę powodową (k.43).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 13 lutego 2007r. o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej (...) poprzednik prawny strony powodowej wydał pozwanej kartę kredytową (...) oraz przyznał limit kredytowy w wysokości 3 500,00 złotych. Tygodniowy limit wypłat gotówki wynosił 350,00 złotych.

W dniu 24 czerwca 2013r. Bank (...) S.A. we W. wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), obejmujący wymagalne zadłużenie w wysokości 2021,93zł w związku z niespłaceniem przez pozwaną zobowiązań wynikających z tytułu przyznanego limitu kredytowego i korzystania z karty kredytowej. Następnie Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim w dniu 09 lipca 2013 roku nadał klauzulę wykonalności w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny - k.11, protokół z rozprawy –k.43.

W dniu 24 października 2013 roku Bank (...) S.A. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności pieniężnych, szczegółowo wykazanych w załącznikach do tej umowy. Na mocy tej umowy strona pozwana nabyła wierzytelność pozwanej objętą bankowym tytułem egzekucyjnymi o nr: (...).

Dowód: umowa przelewu wierzytelności wraz z załącznikami– k.18-30.

W dniu 22 listopada 2013r. Bank (...) S.A. wystawił pisemne zawiadomienie o cesji wierzytelności adresowane do pozwanej.

Dowód: zawiadomienie o zmianie wierzyciela –k. 16-17.

W dniu 16 stycznia 2014r. powód przesłał pozwanej wezwanie do zapłaty żądając od niej kwoty 10 891,1 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty –k. 14-15.

W dniu 14 października 2016r. powód wystawił przesądowe pisemne wezwanie do zapłaty kwoty 12 437,36 zł kierowane do pozwanej A. K..

Dowód: wezwanie do zapłaty –k. 12-13.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych wyżej dokumentów. Sąd podzielił przy tym ich treść, zostały one bowiem sporządzone przez uprawnione do tego osoby w przypisanej prawem formie. Wskazane dokumenty są jasne oraz czytelne stąd też ich autentyczność nie budzi zdaniem Sądu żadnych wątpliwości. Z kolei fakt nadania w dniu 09 lipca 2013 roku klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...), znany był Sądowi z urzędu, o czym zwrócono uwagę stronom w toku rozprawy (art. 228§2 k.p.c.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Pozwana w zasadzie nie kwestionowała faktu zawarcia umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej oraz tego, że przedmiotem umowy przelewu wierzytelności z dnia 24 października 2013 roku była wierzytelność, jaką wobec jej osoby posiadał Bank (...) S.A. - pierwotny wierzyciel.

Poza sporem pozostawała także wysokość tej ostatniej wierzytelności. Na marginesie należy tylko zaznaczyć, że gdyby nie przyznanie przez pozwaną powyższych okoliczności, które nie budziło wątpliwości, Sąd nie byłby w stanie ustalić tych faktów na podstawie dokumentów przedstawionych przez stronę powodową. Przedłożone dokumenty w postaci umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej (k.7) oraz załącznik nr 2- wykaz wierzytelności do umowy sprzedaży wierzytelności (k27) są bowiem tak nieczytelne, że bazując wyłącznie na ich treści, Sąd nie byłby w stanie czynić ustaleń faktycznych.

Powracając do meritum sprawy należy podnieść, że pozwana swoją obronę ograniczyła do podniesionego na rozprawie zarzutu przedawnienia, który w ocenie Sądu Rejonowego okazał się skuteczny.

Powód swoje roszczenie wywodził z art. 509 k.c., dotyczącego umowy przelewu wierzytelności. Z kolei zgodnie z treścią art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie.

Zgodnie z treścią art. art. 117 k.c., z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Skutkiem upływu terminu przedawnienia jest niemożność dochodzenia roszczenia. Wierzyciel, którego roszczenie uległo przedawnieniu, nie może skutecznie dochodzić od dłużnika spełnienia świadczenia, które ten powinien spełnić.

Przepisy kodeksu cywilnego przyjmują generalną zasadę, wedle której, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, roszczenia majątkowe przedawniają się z upływem lat dziesięciu. Z kolei roszczenia o świadczenia okresowe, a także związane z prowadzeniem działalności gospodarczej (w tym działalności bankowej) przedawniają się po upływie lat trzech (art.118 k.c.).

Porządek prawny przewiduje również przepisy szczególne do wyżej powołanej regulacji. Do takich należy zaliczyć art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz. U. tj. z 2012, poz. 1232), zgodnie z którym roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat. Elektronicznym instrumentem płatniczym jest każdy instrument płatniczy, w tym z dostępem do środków pieniężnych na odległość, umożliwiający posiadaczowi dokonywanie operacji przy użyciu informatycznych nośników danych lub elektroniczną identyfikację posiadacza niezbędną do dokonania operacji, w szczególności kartę płatniczą lub instrument pieniądza elektronicznego (art. 2 pkt 4 ustawy).

W niniejszej sprawie zastosowanie znajduje więc dwuletni termin przedawnienia.

Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu, w którym świadczenie stało się wymagalne, a jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 k.c.).

Dokonane przez Sąd ustalenia pozwalają stwierdzić, że pierwszą czynnością poprzedniego wierzyciela przedsięwziętą w celu dochodzenia roszczenia było złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r., II. CSK. 203/11, Lex nr 1125087). Za powyższą tezę przemawia też stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie o sygn. akt: II. CK. 276/04, w którym wyraził pogląd, że wniosek o nadanie klauzuli wykonalności przerywa bieg przedawnienia, bez względu na to, czy dotyczy on sądowego czy pozasądowego tytułu egzekucyjnego.

W tym względzie podkreślić należy, że do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem, uprawniony nie może podjąć innej czynności mogącej przerwać bieg przedawnienia. Stąd złożenie tego wniosku nie tylko powoduje przerwanie biegu przedawnienia, ale też jego zawieszenie aż do czasu ukończenia postępowania wywołanego tym wnioskiem (art. 124 § 2 k.c.). Uregulowanie to odpowiada fundamentalnemu założeniu instytucji przedawnienia, według którego termin przedawnienia nie może biec, jeżeli uprawniony nie ma możliwości realizowania roszczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2003 r., V CK 13/03 i V CK 24/03 oraz uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2002 r., III CZP 72/01, OSNC 2002/9/107).

Jak wynika z okoliczności znanych sądowi z urzędu, w dniu 9 lipca 2013r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim nadał sądową klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu o nr (...) wystawionemu przeciwko pozwanej. Po uwzględnieniu wniosku, rozpoczął biec na nowo dwuletni termin przedawnienia.

Strona powodowa nie wskazała przy tym, że w okresie pomiędzy 09 lipca 2013 rokiem, a 09 lipca 2015 rokiem nastąpiło jedno ze zdarzeń prawnych wskazanych w art. 123§1 kodeksu cywilnego, skutkujące kolejnym przerwaniem biegu przedawnienia.

Złożenie pozwu w niniejszej sprawie należy do czynności przerywających bieg przedawnienia roszczenia (art. 124§1 pkt 1 k.c.), jednak czynność ta nastąpiła dopiero w dniu 27 stycznia 2017 roku - już po upływie terminu przedawnienia.

W konsekwencji powyższego stwierdzić, że roszczenie powoda uległo przedawnieniu, a tym samym wierzytelność powoda przekształciła się w zobowiązanie naturalne, które nie podlega przymusowemu egzekwowaniu.

Mając na uwadze, Sąd postanowił jak w wyroku.